

2. Ромась М. Д. Визначення виробничих ризиків в умовах страхування від нещасних випадків на виробництвах // Проблеми охорони праці в Україні: збірник наук. пр. ДУ «ННДПБОП». – 2012. – Вип. 23. – С. 33–42.

Олексишина М. О. гр. ОП-31(ЛДУ БЖД)

Семенюк П. В., старший викладач кафедри ПБ та ОП (ЛДУ БЖД)

ЛІКВІДАЦІЯ НАСЛІДКІВ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ

За характером походження небезпеки бувають: природного характеру (стихійні лиха, захворюваність людей, заразні хвороби тварин та рослин тощо); соціально-політичні небезпеки (політичні небезпеки: тероризм, збройні конфлікти, війни та інші; соціальні небезпеки: злочинність, бродяжництво, алкоголізм, тютюнопаління та інші); комбіновані небезпеки (природно-техногенні небезпеки: озонові діри, кислотні дощі, опустелювання, парниковий ефект тощо; природно-соціальні небезпеки: наркоманія, епідемії інфекційних захворювань, венеричні захворювання, СНІД; техногенного характеру (транспортні аварії, пожежі, неспровоковані вибухи, аварії з викидом небезпечних хімічних і радіоактивних речовин тощо);

До невідкладних робіт під час ліквідації аварії на хімічно-небезпечних об'єктах входять: оповіщення загону про аварію, яка сталася, просування в район аварії, розвідка осередку ураження з метою встановлення характеру руйнувань, розміру зони зараження, обсягу робіт, об'єктів та населених пунктів, яким загрожує небезпека, локалізація осередків ураження, проведення дегазації місцевості, техніки, автотранспорту, засобів індивідуального захисту, санітарної обробки особового складу та населення, надання медичної допомоги потерпілим та евакуація їх до лікувальних

закладів, евакуація населення в безпечні райони та його розміщення, організація взаємодії та управління комендантської служби і тилового забезпечення.

Після прибуття на місце аварії начальник загону повинен організувати розвідку, поставити завдання підрозділам та організувати їх взаємодію.

Особлива увага приділяється розвідці маршрутів просування, осередку хімічного ураження та визначенню порядку оповіщення особового складу про виникнення загрози ураження хімічно- небезпечними речовинами.

Підрозділи радіаційної та хімічної розвідки проводять хімічну розвідку з метою визначення хімічного зараження та забезпечення начальників даними хімічної обстановки в районі аварії.

Підрозділи спеціальної обробки проводять знезараження (нейтралізацію) небезпечних хімічних речовин у місцях розтікання і пошкодженням місткостей або технологічних ліній, а за потреби перекачують (перевозять) їх з пошкоджених місткостей. Разом з пожежними підрозділами підрозділи спеціальної обробки ставлять у напрямку руху зараженого повітря вертикальні водні завіси з метою зменшення глибини його поширення.

Пожежні підрозділи проводять заходи для запобігання пожежам та їх ліквідації у разі виникнення, створення водяних завіс, розбавлення розлитих сильнодіючих отруйних речовин, а також першочергових рятувальних робіт.

Інженерні та механізовані підрозділи проводять обвалування розтікаючих небезпечних хімічних речовин, горючих рідин, роботи з розкриття на пошкоджених ділянках трубопроводів, апаратури технологічних комунікацій і місткостей з метою припинення викиду (витоку) отруйних речовин, локалізують аварії на комунально-енергетичних мережах, проводять розчищення завалів, відкопування та відкриття завалених і пошкоджених захисних споруд.

Медичні підрозділи надають першу медичну та лікарську допомогу ураженим і готують їх до евакуації в лікувальні заклади.

Література:

1. Пожежна тактика. Практикум. Друге видання. – Кам'янець-Подільський: ПП «Медобори-2006», 2013. Пархоменко Р.В., Болібрух Б.В., Чалий Д.О
2. Гражданская оборона /под ред. В.И. Завьялова.- М: Медицина, 1989.
3. <http://readbookz.com/books/197.html>

Панченко А. С.

Студентка 4 курсу

факультету Міжнародних економічних відносин ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Науковий керівник – к.геог.н., завідувач кафедри природоохоронних

технологій, екології та БЖД ХНЕУ ім. С. Кузнеця Ю. В. Буц

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ПРАЦІ ЖІНОК

Перші акти в галузі трудового законодавства в світі були направлені на охорону праці та обмеження робочого часу. Охорона праці працівників і нині є найважливішою соціальною проблемою в кожній державі.

В нашій країні проблеми охорони праці після розпаду СРСР і появи приватної власності на майно організацій значно загострилися, оскільки приватний підприємець прагне не витратити свій прибуток на охорону праці та оновлення старого зношеного обладнання, із-за якого часті нещасні випадки на виробництві. Стаття 43 Конституції України, закріплюючи право громадян на працю, одночасно встановлює, що дане право повинно здійснюватися в умовах, що відповідають вимогам безпеки та гігієни. 14 жовтня 1992 р. в Україні був прийнятий Закон «Про охорону праці»,